

eller hotelvært i denne henseende indgår med den pågældende bestyrer. Er der tale om forhold, for hvilke indehaveren af næringsbrevet kan drages til ansvar, selvom han ikke har handlet forsætligt eller uagtsomt, vil bestyreren på tilsvarende grundlag kunne drages til ansvar. Stk. 4 sigter på at tydeliggøre dette.

ad § 10.

Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i næringslovens § 9. Bestemmelsen i stk. 1, der gælder i alle tilfælde, hvor der gives dispensation, tilsigter at tydeliggøre, at selv om sådanne næringsbreve udfærdiges af den underordnede myndighed, skal beslutning om begrænsning eller betingelse samt om indholdet heraf være truffet af ministeren.

Bestemmelsen i stk. 2 er overensstemmende med almindelig praksis. Afgørelser, der træffes af kommunalbestyrelsen, er derimod definitive, medmindre de indbringes for landsbevillingsnævnet, jfr. § 11.

ad § 11.

Det foreslås, at stærke drikke som hidtil kun må serveres i henhold til en lokalt meddelt bevilling. Bevillingen kan efter forslaget gives af kommunalbestyrelsen, men kan også gives af et af kommunalbestyrelsen i dette øjemed nedsat særligt udvalg, der eventuelt har samme karakter som de nuværende kommunale bevillingsnævn. Det er ikke fundet påkrævet fortsat i loven at institutionere sådanne særlige nævn.

Man har fundet, at bevillinger i modsætning til næringsbreve fortsat bør være tidsbegrænsede, men at de nuværende bestemmelser i beværterlovens § 4, stk. 2, hvorefter bevillinger gives og fornys for et tidsrum af højst 8 og mindst 5 år, alt efter bestemmelserne i den pågældende beværtervedtægt, bør ændres, således at bevillingstiden bliver ens for hele landet. De hidtidige regler om beværtervedtægter foreslås i øvrigt ikke opretholdt. Man foreslår, at bevillingstiden fremtidigt bliver 8 år, hvorved man bl. a. har haft for øje, at et langt overvejende flertal af bevillingerne alligevel bliver fornyet, at administrationen lettes, når alle bevillinger bliver 8-årige, og at en 8-årig gyldighedstid må anses for rimelig under hensyn til de ofte store investeringer i virksomhederne. Når særlige omstændigheder taler herfor, kan bevillingstiden dog halveres, d. v. s. til 4 år, svarende til gældende bestemmelser. I øvrigt foreslås, at bevilling i overensstemmelse med gældende praksis først kan gives eller fornys, når politimesteren — i København politidirektøren — har haft lejlighed til at udtale sig om det pågældende andragende.

I sidste punktum foreslås, at bevillinger, som hidtil, i øvrigt ikke skal kunne begrænses eller betinges, medmindre de gives af landsbevillingsnævnet. Kommunalbestyrelsen skal dog kunne begrænse en bevilling til at gælde for kun vinter- eller sommerhalvåret.

Finder kommunalbestyrelsen, at en bevilling, f. eks. på grund af den pågældende virksomheds ringe standard, ikke betingelsesløst bør fornys, men at det vil være ubilligt helt at afslå at forny bevillingen, kan kommunalbestyrelsen i overensstemmelse med tidligere praksis indstille til landsbevillingsnævnet, at bevillingen fornys f. eks. „på prøve“ og i et kortere tidsrum.

I øvrigt er disse bestemmelser ikke til hinder for, at der i forbindelse med den sundhedsmæssige godkendelse af lokalerne foretages begrænsninger i disses anvendelsesmuligheder, f. eks. således at der alene må serveres kold mad.

Man har overvejet, om alkoholbevillinger burde gives af politimesteren og ikke af kommunalbestyrelsen, men af de af udvalget i dets betænkning givne grunde har man ikke ment at kunne foreslå en sådan ændring i den bestående retstilstand.

Derimod er det fundet ønskeligt at tilvejebringe hjemmel for, at kommunalbestyrelsens afgørelser af disse spørgsmål kan indbringes for en anden administrativ instans, og man har fundet, at det i § 13 omhandlede landsbevillingsnævn i så henseende må være rette ankeinstans. Bestemmelserne i stk. 2 er udarbejdet i overensstemmelse hermed.

ad § 12.

Det foreslås i denne lov at afgrænse „stærke drikke“ på tilsvarende måde som i beværterlovens § 1, stk. 3 og 4, idet man dog for at bringe afgrænsningen på linje med den tilsvarende afgrænsning i afgiftslovgivningen har ment under 1) at måtte foreslå, at alkoholprocenten for andre ved alkoholgøring fremkomne drikke end vin bliver $2\frac{1}{2}$ rumprocent i stedet for som nu $2\frac{1}{4}$ rumprocent. Herved imødekommes også et ønske fra flere sider om, at det bliver muligt uden alkoholbevilling at servere visse alkoholsvage drikke, der ikke tidligere har kunnet serveres uden „stærk“ bevilling, som f. eks. cider. Det bemærkes, at vin altid vil have et indhold af over $2\frac{1}{2}$ rumprocent alkohol.

Rumprocenten angiver, hvor mange kubikcentimeter ren alkohol der findes i 100 kubikcentimeter af drikken, medens vægtprocenten angiver, hvor mange gram 100 pct. alkohol der findes i 100 g af drikken. Når rumprocenten er højere end vægtprocenten, skyldes det, at alkohols